

Sermo 66, Migne 57, 666 A—C. Besonders findet sich der grössere Theil bei Rabanus Maurus, Homil. Nr. 27, Migne 110, 52 ff.

Zu dem Eingange 92, 27 ff. vgl. Beda, Homil. Lib. 2, Nr. 15, Migne 94, 219 A: non solum autem maxima illa Ecclesiae luminaria, sed et reliqua electorum turba, vel vivendo, vel moriendo Deum suo quique tempore clarificat. Bernhard von Clairvaux beginnt seinen Sermon über Petrus und Paulus, Migne 183, 405: gloriosa nobis solemnitas illuxit, quam praeclari martyres, martyrum duces, apostolorum principes morte clarissima consecrarunt. isti sunt Petrus et Paulus, duo magna luminaria, quos Deus in corpore Ecclesiae suae constituit quasi geminum lumen oculorum. Aehnlich leitet Petrus Damiani seinen 27. Sermon ein, Migne 144, 649 und vgl. Hugo von St. Victor (?), Sermo 64, Migne 177, 1098 ff.

93, 1 ff. Rab. Maur., Migne 110, 53 A: ergo, fratres, Dominus Christus merito hos duos apostolos in coetu sanctorum suorum eminere fecit, quos suo iudicio in tantam gloriam exaltavit. nam Petro, sicut bono dispensatori, clavem regni coelestis dedit —. Vgl. Beda, Homil. Lib. 2, Nr. 16, Migne 94, 222 f.: ut constaret omnibus, quia absque ea confessione et fide regnum coelorum nullus posset intrare. — nec non etiam nunc in episcopis ac presbyteris omni Ecclesiae officium idem committitur, ut videlicet agnitis peccantium causis, quoscunque humiles ac vere poenitentes aspexerit, hos jam a timore perpetuae mortis miserans absolvat; quos vero in peccatis, quae egerint, persistere cognoverit, illos perennibus suppliciis obligandos insinuet. — tales nec vinculis peccatorum absolvi, nec januam possint regni coelestis intrare. — Vgl. Henricus Autissiodorensis' Sermo im Homiliarius des Paulus Diaconus, Migne 95, 1485 AB. — Zu den erzählenden Stückchen vgl. Honorius, Spec. Eccl., Migne 172, 969 ff.

93, 26 Rab. Maur. 53 B: non enim sine causa factum putemus, quod una die, uno in loco, unius tyranni toleravere sententiam. uno die passi sunt —. Petrus crucis exitium tulit —. Paulus vero capite caesus est. — ecce, fratres, quantos patronos habemus, quales duces — adjutores —. honoremus sanctos apostolos — qui nobis salutem pro effusione sui sanguinis pepererunt —. et sic per eorum orationem pervenimus ad gaudii